

Nr 248.

Av herr **Sandström m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 130, angående anslag till egnahemsverksamheten för budgetåret 1940/41 m. m.*

I proposition till innevarande års riksdag angående anslag till egnahemsverksamheten för budgetåret 1940/41 m. m. (nr 130) har bland annat föreslagits, att hos varje egnahemsnämnd skall finnas anställd en egnahemsdirektör, vilken i lönehänseende placeras såsom ordinarie tjänsteman i 23 lönegraden.

I proposition till 1939 års riksdag angående ändrade grunder för egnahemsverksamheten m. m. behandlades även egnahemsverksamhetens läns- och lokala organisation. Statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet anförde i anslutning därtill, att egnahemsdirektörsbefattningarna borde uppföras på ordinarie stat i 24 lönegraden. Sagda uttalande skulle dock icke utgöra hinder för egnahemsstyrelsen att till innevarande års riksdag föreslå något lägre löneplacering i de län, där arbetsuppgifterna måste anses vara särskilt begränsade. Riksdagen har intet haft att invända mot vad sålunda uttalats.

Egnahemsstyrelsen har emellertid ej funnit skäl till någon differentiering i lönehänseende mellan ifrågavarande tjänstemän inom olika län utan fasthållit vid förslaget om deras placering i lönegrad A 24. I bilagan till ovan nämnda proposition till detta års riksdag har vidare departementschefen uttalat, att på grund av de särskilda kvalifikationer, som borde fordras hos innehavarna av här avsedda befattning, borde löneställningen bestämmas förhållandevis högt. Likväl syntes befattningarna med hänsyn till pågående utredning rörande hushållningssällskapens organisation åtminstone icke för närvarande böra placeras i högre lönegrad än A 23. Häremot kan invändas, att ifrågavarande utredning var bebådad redan innan ovan nämnda uttalande om egnahemsdirektörernas placering i 24 lönegraden gjordes. Vidare kan det icke synas billigt att, om hänsynen till det med tjänsterna förenade ansvaret fordrar en viss löneplacering, denna göres lägre med hänsyn till dess eventuella prejudicerande betydelse med avseende på andra tjänster. En betydelsefull gräns skiljer de båda här ifrågavarande lönegraderna åt. Otivelaktigt är det i statens intresse, att egnahemsdirektörerna givas en sådan ställning, att fullt kompetenta personer kunna förvärfvas till befattningarna. För att uppnå detta bör icke lägre placering än 24 lönegraden komma i fråga.

Det bör observeras, att de personer, som i de hittillsvarande egnahemsnämnderna omhänderhaft här ifrågavarande uppgifter och som med hänsyn till lokalkännedom och meriter i övrigt äro mycket lämpliga för befatt-

ningarna, i många fall redan nu ha en sådan inkomst, att den överstiger lönen i A 23. De torde därför ej alltid vara att påräkna såsom sökande, därest lönegrad A 23 fastställes.

Under det senaste året har emellertid det statsfinansiella läget avsevärt försämrats. Den lägre lönegradsplaceringen torde därför även hava föreståvats av behovet att iakttaga största möjliga sparsamhet. Ur denna synpunkt skulle kunna ifrågakomma, att befattningarna tillsvidare placerades såsom extra ordinarie i 24 lönegraden. Denna utväg har använts i andra liknande fall, exempelvis i fråga om ny befattning såsom föreståndare för försöksgård. Därigenom vinnes, att någon sänkning i lönegrad ej behöver ske och att anordningens provisoriska karaktär tydligt anges.

Med anledning av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att egnahemsdirektör skall vara placerad i 24 lönegraden.

Stockholm den 30 mars 1940.

Nils V. Sandström.

Arthur Casenberg.

E. Sjögren.